

ГУРМАНСКЕ АВАНТУРЕ МЕДЕ ГРИЗЛИШЕ

Натали Лекај и Сесил Идризије

Чим сване, не мора нико да га моли, меда у потрагу
за храном креће — он то највише воли.
Успут, носећи кошарицу, у разговору чу зебу и веверицу.

„Зебо, како ћеш провести вече?”
„Прогутаћу књигу крај ватре — немам шта прече. Ти?”
„И ја. Јуче загризох изврсну књигу... Гутах је докасно и беше баш сласно!”

Меда Гризлиша даље и не слуша. Толико воли да куша послатице
разне да му вода на уста иде. Крај ватре гутати књиге?
ПФ! Ето гозбе, ни по бриге!

ГУРМАНСКЕ АВАНТУРЕ МЕДЕ ГРИЗЛИШЕ

Натали Лекај и Сесил Идризије

ГУРМАНСКЕ АВАНТУРЕ МЕДЕ ГРИЗЛИШЕ

ГУРМАНСКЕ АВАНТУРЕ МЕДЕ ГРИЗЛИШЕ

Натали Лекај и Сесил Идризије

Аутор: Натали Лекај
Илустратор: Сесил Идризије
Препев: Зорана Рацков
Адаптација препева: Тамара Ђуран
Лектура и коректура: UNZIP тим
Прелом: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Кина
Тираж: 2000
www.unzip.rs

За прво српско издање © 2026 UNZIP, Суботица
L'Ours qui voulait dévorer les livres
© Editions Gründ, a department of Edi8, Paris, 2025

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-49-3
COBISS.SR-ID 189640457

Чим сване, не мора нико да га моли, меда у потрагу за храном креће — он то највише воли.

Успут, носећи кошарицу, у разговору чу зебу и веверицу.

„Зебо, како ћеш провести вече?”

„Прогутаћу књигу крај ватре, немам шта прече. Ти?”

„И ја. Јуче загризох изврсну књигу... Гутах је докасно и беше баш сласно!”

Меда Гризлиша даље и не слуша. Толико воли да куша посластице разне да му вода на уста иде. Крај ватре гутати књиге? ПФ! Ето гозбе, ни по бриге!

Меда није знао да се књиге могу прогутати, али деловало је да ове животиње нису у заблуди. Наш пријатељ је већ задовољно трбушчић трљао и брже-боље у потрагу за сласним књигама пошао. Није ни трена оклевао. Тако је Гризлиша у библиотеку ушао и као на пијаци помало се понашао – стрип њушну овде, роман питпну тамо. Затим дође до полице где су кувари само. Њам, због ових рецепата радује се његова тиб! Пресрећан, одједном зграби неколико књига... и ТРАС! Све се расуше по поду зачас.

Библиотекарка Медушка на полицу књиге враћа.

„Тражите неки посебан наслов?“, меди се обраћа.

„ПФ! Вашу највећу књигу желим!“, узвикну он облизујући се језиком целим.

Овај читалац нема манира, помисли Медушка и без оклевања књигу бира.

„Верујем да ће Вам се ова допасти.“

„Ох, какве сласти! Ова књига дебела ко цацић напуниће мој слатки stomачић!“

Гладан је превише. У кошарицу књигу убацује и задовољан кући путује.

Нестрпљив да се почасти, Гризлиша зграби књигу с пуно сласти.

„Сад смо само ти и ја!”

Широм отвори уста, али књига је превелика. Узалуд прождрљивац вилицу шири, не иде, па не иде.

Књига и даље вири!

„Изгледа да сам преценио величину”, посрамљеном меди сину.

Несвесно, почиње да окреће странице...

Читање је завршено. Меда је застао и сневао људе fine, осмехе благе и песме пуне топлине.